

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Richardem Galisem ve věci

žalobce: **J. K.**
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Bc. Veronikou Šemberovou
sídlem Mezírka 775/1, Brno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 4. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 8. 4. 2024, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 600 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 1. 12. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) žalovaná snížila žalobcův invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť žalobce nesplňoval podmínky podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Podle posudku Pražské správy sociálního

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

zabezpečení poklesla žalobcova pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jen o 40 %.

2. V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla žalobcovy námitky a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Institut posuzování zdravotního stavu dospěl k závěru, že u žalobce je limitující (s ohledem na profesi) poúrazová ankylóza pravého loketního kloubu. Žalobcův zdravotní stav institut hodnotil podle kapitoly XV, oddílu B, položky 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), tak, že míra poklesu pracovní schopnosti činila 35 %, tj. na horní hranici rozpětí této položky z důvodu žalobcovy profese s nutností manuální práce a nutností psychiatrické medikace. Zohlednil i potraumatické omezení hybnosti v pravém kolenním kloubu z ortopedické příčiny a omezení pravého hlezna z neurologické příčiny navýšením poklesu pracovní schopnosti o dalších 10 % podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity na celkových 45 %. Dodal, že žalobcův zdravotní stav by bylo možné hodnotit i dle položky 13b, avšak se stejným výsledkem. Naopak žalobcův stav nehodnotil dle položky 9b (jako posudkový lékař Pražské správy sociálního zabezpečení), neboť položky 3c a 13b lépe a konkrétněji vystihují poúrazové funkční následky na pravostranných končetinách. K žalobcovým námitkám dodal, že se jeho zdravotní stav zlepšil, neboť regredovala těžká peroneální paresa, došlo ke zhojení četných zlomenin a v letech 2010 a 2011 probíhala intenzivní i ústavní rehabilitace. Původně byla залечена těžká depresivní porucha. Dle doložené dokumentace je stav dlouhodobě stabilizovaný a s ohledem na časový odstup od úrazu a operací již došlo k adaptaci.

Žaloba

3. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí.
4. Žalobce namítá, že se jeho zdravotní stav nezlepšil. Zdravotní problémy, které má v důsledku úrazu z roku 2010 nadále trvají a zhoršují se. Žalobci byl původně přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Od té doby se jeho stav zhoršil. Došlo k další operaci fixací železem. Žalobce má potíže s pohybem, trpí nestabilitou postoje a má i psychické problémy (depresivní sklony). Je pravda, že u žalobce regredovala těžká peroneální paresa a došlo ke zhojení zlomenin. Tato změna již nicméně byla zohledněna při snížení na invaliditu druhého stupně. I zahojené zlomeniny navíc mohou způsobovat zdravotní problémy. Žalobce dále odkazuje na zprávu své praktické lékařky.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby a provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Jednání

6. Žalobce při jednání setrval na svém stanovisku. Žalovaná po provedeném dokazování v návaznosti na závěry posudku posudkové komise ze dne 3. 9. 2024 konstatovala, že žaloba je důvodná.
7. Soud provedl dokazování posudkem posudkové komise ze dne 3. 9. 2024. Z něj soud zjistil, že žalobce nebyl jednání komise přítomen, neboť se omluvil. Posudková komise dále

vycházela ze správního a soudního spisu (včetně žaloby a doložených lékařských zpráv – praktické lékařky ze dne 13. 9. 2023, MUDr. V. ze dne 3. 11. 2023 a prof. D. ze dne 15. 1. 2024).

8. Posudková komise dospěla k závěru, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byly důsledky polytraumatu ze dne 3. 6. 2010, zejména ztuhnutí pravého loketního kloubu v nevýhodném postavení a omezení pravého kolenního kloubu a levého kyčelního kloubu. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotila podle kapitoly XV, oddílu A, položky 7b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity tak, že činila 40 %. Horní hranici procentního rozmezí dále navýšila o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity na celkových 50 %. Datum vzniku invalidity druhého stupně posudková komise určila tak, že trvala nadále.
9. Posudková komise u žalobce diagnostikovala sekundární (poúrazovou) ankylózu v 60 stupních pravého loketního kloubu; poúrazový zkrat pravé dolní končetiny o 12 mm s počínající artrózou pravého kolenního kloubu a drobnou reziduální peroneální parézou pravé dolní končetiny; stav po polytraumatu ze dne 3. 6. 2010; stav po zlomenině pravé loketní kosti ze dne 24. 8. 2024 a depresivní syndrom (léčen od 26. 3. 2024). Žalobce posuzovala k profesím kuchař-číšník, skladník a administrativní pracovník. Posudková komise se dále zabývala vývojem žalobcova zdravotního stavu. Žalobce byl nejprve v roce 2011 posouzen invalidním ve třetím stupni pro následky polytraumatu ze dne 3. 6. 2010. Stav byl funkčně srovnán s pakloubem končetiny (těžkým postižením) dle kapitoly XV, oddílu B, položky 14b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. V roce 2012 byla invalidita třetího stupně ponechána pro peroneální parézu pravé dolní končetiny s hypotrofií svalů stehna a lýtky, těžkou poruchou stereotypu chůze a ankylózou pravého lokte. Žalobcův stav byl hodnocen dle kapitoly VI, položky 8g přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Dle komise se jednalo o posudkové nadhodnocení, neboť u žalobce nešlo o kořenovou parézu (tj. celé dolní končetiny), nýbrž periferní parézu peroneálního nervu, která se hodnotí dle položky 9. V roce 2014 byl žalobce opět posouzen jako invalidní ve třetím stupni pro stav po polytraumatu dle kapitoly XV, oddílu A, položky 13b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. V roce 2018 byl po proběhlém soudním přezkumu posudkovou komisí (v jiném složení) hodnocen jako invalidní ve druhém stupni (oproti původnímu posouzení, dle něž byl invalidní v prvním stupni) podle kapitoly XV, oddílu B, položky 9c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity pro těžké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů.
10. Posudková komise své závěry odůvodnila tak, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí uplynulo od polytraumatu téměř 14 let. Jizvy, zlomeniny a poranění byla zhojena a stav dlouhodobě stabilizován. Ze shrnující zprávy prof. D. z ledna 2024 vyplývá, že na distální části pravé pažní kosti byly přítomny dvě dlahy přemostující loketní kloub a byl zjištěn stav po cerkláži okovce. Na dolní části pravé stehenní kosti byla přítomna dlouhá dlahy zasahující až ke kloubu kolennímu, horní část pravé kosti holenní byla taktéž ošetřena dlahovou osteosyntézou. Pravý kolenní kloub byl artrotický. Na levé dolní končetině byl popsán stav po osteosyntéze pertrochanterické zlomeniny intramedulárním hřebem a zhojení zlomeniny. Na pravém kolenním kloubu chyběla česka. Funkce kloubu byla omezena (flexe činila 90 stupňů, extenze byla omezena). Na levém kyčelním kloubu byla omezena hybnost (chyběla vnitřní rotace, při flexi se koleno stáčelo do zevní rotace). Na pravé horní končetině byla popsána deformita pravého loketního kloubu, který byl ztuhlý ve funkčně nevýhodné

flexi 60 stupňů. Prosupinace předloktí byla výrazně omezena a popsáno bylo neurologické oslabení svalové síly pravé ruky. Zároveň byla popsána paréza pravé dolní končetiny. Dle zprávy byly další operační výkony indikovány jen k odstranění kovů na pravé dolní končetině. Operační zákrok na pravé horní končetině by nebyl důvodný, neboť by nebylo možné obnovit pohyb v pravém loketním kloubu. Zejména na základě této zprávy je tak dle posudkové komise zřejmé, že u žalobce přetrvávaly funkční následky polytraumatu na třech končetinách, celkově středně těžkého stupně. Posudková komise dále konstatovala, že žalobce byl nově od 26. 3. 2024 vyšetřen na psychiatrii pro depresivní syndrom. Posudkově šlo o novou skutečnost, neboť léčba byla teprve započata a nešlo dosud předjímat její výsledek. Závěrem posudková komise uvedla, že žalobcův zdravotní stav hodnotila odlišně od posudkových lékařů s ohledem na jednoznačně trvajících celkově středně těžké funkční důsledky polytraumatu.

11. Účastníci nenavrhli provedení žádných dalších důkazů.

Posouzení věci

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
14. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla [písm. a)] nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; [písm. b)] nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; [písm. c)] nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
15. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Při určování poklesu pracovní schopnosti se podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu

pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

17. Žalobní námitky spočívají především v nesprávném posouzení žalobcova zdravotního stavu.
18. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Soud předesílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám. Zdravotní stav sám nepřezkoumává.
19. Podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci sociálního zabezpečení zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I tento posudek nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, č. 511/2005 Sb. NSS, a rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20).
20. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014 – 52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se pořadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
21. Soud má na základě posudku posudkové komise ze dne 3. 9. 2024 za to, že Institut posuzování zdravotního stavu i Pražská správa sociálního zabezpečení postupovaly nesprávně při stanovení procentní míry poklesu žalobcovy pracovní schopnosti.
22. Posudek posudkové komise především splňuje požadavek přesvědčivosti a úplnosti. Posudková komise vycházela z veškeré žalobcovy zdravotnické dokumentace, včetně lékařských zpráv, které doložil k žalobě. Posudková komise dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, za jehož rozhodující příčinu označila důsledky

polytraumatu ze dne 3. 6. 2010, zejména ztuhnutí pravého loketního kloubu v nevýhodném postavení a omezení pravého kolenního kloubu a levého kyčelního kloubu. Podřadila ji pod kapitolu XV (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl A (postižení hlavy, krku, těla), položku 7 [funkční poruchy po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky (zejména kombinované postižení hlavy, hrudníku a končetin)] písmeno b (středně těžké poruchy) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je pro tuto položku stanovena v rozpětí 25 % – 40 %. Posudková komise v souladu s tímto rozpětím stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 40 %, tj. na horní hranici rozpětí. Tu dále navýšila o 10 % dle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity s ohledem na žalobcovu profesi (kuchař-číšník, skladník a administrativní pracovník). Datum vzniku invalidity posudková komise určila tak, že trvala nadále.

23. V posudku je podrobně popsán vývoj žalobcova zdravotního stavu (včetně toho, jak byl postupně hodnocen z hlediska invalidity), zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míra stabilizace zdravotního stavu a rozsah zdravotního postižení a je řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek obsahuje všechny požadované formální náležitosti, jeho závěry se opírají o shromážděné podklady (lékařské zprávy a další listiny, včetně těch, které žalobce doložil), které měla posudková komise k dispozici, a celkové posudkové hodnocení je vnitřně konzistentní a nerozporné.
24. Posudková komise se i dostatečně vypořádala s žalobcovými námitkami. Zejména se řádně zabývala tvrzením, že žalobcův zdravotní stav se nezměnil (nezlepšil), jemuž přisvědčila na základě skutečností uvedených ve zprávě prof. D., jejíž obsah pečlivě rozebrala a vyhodnotila. Řádně se zabývala i předchozím posudkovým hodnocením (včetně skutečnosti, že regredovala těžká peroneální paréza a zhojily se zlomeniny, nicméně přetrvávalo středně těžké funkční postižení v důsledku polytraumatu). Přihlédla i ke zprávě praktické lékařky. Vysvětlila také, že k psychickým potížím (zatím) nelze přihlížet, neboť žalobce teprve několik dnů před vydáním napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) začal s léčbou, jejíž výsledky nelze předjímat.
25. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise i ve vztahu k podkladům, z nichž vycházela žalovaná, zejména k posudku Institutu posuzování zdravotního stavu. Posudek posudkové komise soud považuje za nejpersvědčivější, logický a vycházející z nejúplnějších podkladů. Posudková komise hodnotila žalobcův zdravotní stav komplexně a vycházela i z lékařských zpráv přiložených k žalobě. Zejména se přesvědčivě vypořádala s žalobcovými námitkami (viz výše) a odůvodnila zvolení příslušné položky přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity: zejména detailně popsala veškeré skutečnosti plynoucí z lékařských zpráv, na jejichž základě dovoďila, že důsledky polytraumatu spočívající zejména ve ztuhnutí pravého loketního kloubu v nevýhodném postavení a omezení pravého kolenního kloubu a levého kyčelního kloubu ve výsledku znamenají středně těžké funkční postižení ve smyslu kapitoly XV, oddílu A, položky 7b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.
26. Soud tedy vyšel z posudku posudkové komise a v návaznosti na něj uzavřel, že žalovaná vycházela při svém rozhodování z nesprávného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí činila jen 45 %. V návaznosti na to nesprávně dovoďila, že žalobce je invalidní toliko v prvním stupni a napadeným rozhodnutím snížila jeho invalidní důchod. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ale ve skutečnosti činila po celou dobu celkem 50 %, což odpovídá invaliditě

druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Napadené rozhodnutí je tak zatíženo vadou řízení spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, která měla vliv na jeho nezákonnost. Žalobní body jsou důvodné.

Závěr a náklady řízení

27. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná zejména znovu posoudí žalobcův nárok na invalidní důchod a mezi své podklady zahrne i posudek posudkové komise (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), podle něž v době vydání napadeného rozhodnutí mj. poklesla žalobcova pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %, což trvalo po celou dobu.
28. Soud nevyhověl žalobcově návrhu na zrušení prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.), neboť žalovaná může deficit ve skutkových zjištěních napravit i v řízení o námitkách.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který byl ve věci z procesního hlediska plně úspěšný, má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Náhradu nákladů řízení tvoří odměna za zastupování advokátem ve výši 2 000 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci a sepsí žaloby) po 1 000 Kč podle § 7 bodu 3., § 8 odst. 1, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“), a náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč za dva úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem tak činí náhrada nákladů řízení 2 600 Kč. Náhrada je splatná do třiceti dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupkyně žalobce (§ 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).
30. K vyúčtování nákladů zaslanému žalobcovou zástupkyní soud dodává, že obsahuje zjevnou chybu v psaní, neboť zástupkyně v souladu s výše uvedeným žádá náhradu odměny za zastupování advokátem ve výši dvakrát 1 000 Kč, tj. za dva úkony právní služby, avšak v závěru v rozporu s tím žádá celkovou náhradu nákladů řízení ve výši 5 000 Kč (soud podotýká, že nynější řízení je osvobozeno od soudních poplatků, takže v úvahu nepřipadá ani varianta, že do celkové náhrady byla implicitně zahrnuta náhrada zaplaceného soudního poplatku, jehož výše obecně činí 3 000 Kč).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. září 2024

Richard Galis v. r.
samosoudce